

Proceduri pentru executarea unei hotărâri - Germania

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?
- 2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?
- 3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?
 - 3.1 Procedura
 - 3.2 Condițiile principale
- 4 Obiectul și natura măsurilor executorii
 - 4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?
 - 4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?
 - 4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?
- 5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?
- 6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Executarea silită este procedura care permite impunerea unei revendicări de drept privat prin constrângere exercitată de stat. În calitate de titular al monopolului de forță acționând în mod suveran prin intermediul instituțiilor sale, numai statul dispune de competența de executare.

Lista diferitelor măsuri executorii prin care debitorul poate fi obligat să execute prestația, acțiunea etc. care i-a fost impusă:

- punerea sub sechestru a bunurilor corporale
- poprire pe creanțe și alte drepturi patrimoniale (în special, poprirea pe salariu)
- declarația privind activele
- dispunerea de măsuri coercitive pentru a impune obligația de a face sau de a nu face
- vânzarea silită prin licitație
- punerea sub administrare judiciară

În Germania, executarea silită este reglementată, în principal, de articolul 704 și următoarele din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung – ZPO*) și de Legea privind vânzarea silită prin licitație și punerea sub administrare judiciară (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung – ZVG*).

Regulamentul (UE) nr. 655/2014, care reglementează executarea transfrontalieră a creanțelor între statele membre ale Uniunii Europene, se aplică în Germania prin articolul 946 și următoarele din ZPO.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

A se vedea punctul 3 de mai jos.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

- **Titlurile judiciare și extrajudiciare sunt executorii?**

Da În acest context se înscriu hotărârile definitive cu autoritate de lucru judecat sau cele declarate executorii cu titlu provizoriu (articolul 704 din ZPO), poprirea și măsurile provizorii (articolele 929 și 936 din ZPO) precum și celelalte titluri executorii menționate la articolul 794 din ZPO, dar și, pe lângă titlurile judiciare, tranzacțiile extrajudiciare încheiate în fața unui organism de conciliere, tranzacțiile încheiate cu asistența unui avocat (*Anwaltsvergleiche*) și actele notariale.

- **Pentru a putea solicita executarea titlului, este necesară obținerea unei hotărâri judecătorești?**

O hotărâre judecătorească este necesară în cazul popririi pe creanțe și alte drepturi patrimoniale ale debitorului, în cazul executării silite prin care se urmărește impunerea unor obligații de a face și de a nu face, precum și în cazul unei executări silite asupra bunurilor imobile, în conformitate cu ZVG.

- **Care este instanța competentă?**

În cazul propriirii pe creanțe: instanța locală de prim grad (*Amtsgericht*) de care aparține domiciliul debitorului.

În cazul executării silite prin care se urmărește impunerea obligației de a face sau de a nu face: instanța de prim grad sesizată.

În cazul unei vânzări silite prin licitație sau al punerii sub administrare judiciară: instanța locală în a cărei jurisdicție se află bunul imobil în cauză.

- **Statutul și competențele executorului judecătoresc**

Executorul judecătoresc este un funcționar judiciar de categorie intermediară al landului. Ca atare, acesta se află în subordinea directorului sau a președintelui instanței locale de care aparține. În exercitarea profesiei sale, executorul judecătoresc este însă independent. Nicio influență nu poate fi exercitată în cadrul supravegherii ierarhice. Acțiunile și imputarea costurilor aferente executorului pot fi atacate prin introducerea unei contestații (*Erinnerung*). Acest lucru este valabil, de asemenea, în cazul în care un executor judecătoresc refuză să execute o hotărâre. Contestația este soluționată de instanța de executare.

În conformitate cu tomul al optulea din Codul de procedură civilă, executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă ține de competența executorului judecătoresc. În acest sens, principala sarcină a acestuia este executarea obligațiilor care se referă la bunuri mobile. În această privință, executorul judecătoresc este împuternicit, în special, să acorde debitorului posibilitatea efectuării de plăți în rate, favorizând soluționarea rapidă și pe cale amiabilă a procedurii de executare. O altă misiune esențială a executorului judecătoresc este primirea declarației privind activele, pe care debitorul trebuie să o garanteze sub jurământ. Printre celelalte domenii care intră în sfera de competență a executorului judecătoresc trebuie menționate, în special:

- îndeplinirea obligațiilor de livrare a bunurilor mobile și imobile (desistare/evacuare);
- eliminarea rezistenței debitorului împotriva acțiunilor pe care acesta trebuie să le accepte;
- notificările la cererea părților, dacă sunt necesare pentru executarea silită;
- executarea ordonanțelor de sechestrul asigurător și a celor privind măsuri provizorii (în măsura în care aceasta nu intră în domeniul de competență al instanței).
- executarea mandatelor de arestare după refuzul de a prezenta declarațiile privind activele.
- **Cererea de executare trebuie depusă de către un practician în domeniul dreptului?**

Instanțele competente să soluționeze cererile de executare sunt, în principal, instanțele locale (*Amtsgericht*) în calitate de instanțe de executare; în această privință, reprezentarea de către un avocat nu este necesară.

În schimb, orice cerere referitoare la o decizie privind o obligație de a face sau de a nu face trebuie să fie depusă la instanța de prim grad sesizată, și anume eventual la o instanță superioară, cum ar fi o instanță regională (*Landgericht*) unde, în principiu, este necesară reprezentarea de către un avocat.

Costurile măsurilor de executare:

În funcție de dreptul acordat, legea prevede posibilități diferite de executare care presupun costuri diferite:

- **a. Punerea sub sechestrul a bunurilor mobile:**

În cazul în care a fost recunoscută plata unei anumite sume de bani, creditorul încredințează, de regulă, executorului judecătoresc recuperarea creanței sale. Punerea sub sechestru a bunurilor mobile ale debitorului de către executorul judecătoresc presupune plata unei sume de 26,00 EUR, în conformitate cu punctul 205 din baremul de costuri (*Kostenverzeichnis, KV*) prevăzut de Legea privind costurile pentru executorii judecătorești (*Gerichtsvollzieherkostengesetz, GvKostG*). Pentru vânzarea bunului pus sub sechestru sau scoaterea la licitație publică ca formă de vânzare la fața locului sau vânzare accesibilă prin internet prin intermediul unei platforme de vânzare la licitație sau pentru oricare altă formă de realizare a valorii bunului, se percepe o taxă suplimentară de 52,00 EUR în conformitate cu punctul 300 din barem. În plus față de aceste costuri, sunt percepute suprataxe, în conformitate cu punctul 500 din barem, în cazul în care sechestrul durează mai mult de trei ore, conform procesului-verbal redactat de către executorul judecătoresc. Această suprataxă se ridică la 20,00 EUR pe oră începută. La acestea se adaugă rambursarea costurilor /cheltuielilor necesare executorului judecătoresc, în special cheltuielile de deplasare (punctul 711 din barem).

- **b. Poprirea creanțelor:**

Pe baza unui ordin de plată (*Zahlungstitel*) este posibil, de asemenea, să se solicite poprirea unei creanțe a debitorului (de exemplu, poprire pe salariul acestuia) și transferul creanței poprite în contul creditorului cu titlu de recuperare sau de dare în plată (articolele 829 și 835 din ZPO). Ca regulă generală, poprirea și plata unei creanțe trebuie să fie solicitate împreună și conexe într-o decizie unică (de poprire și de plată). Procedura aferentă cererii respective presupune o taxă unică de 20,00 EUR în conformitate cu punctul 2111 din baremul prevăzut de Legea privind taxele judiciare (*Gerichtskostengesetz, GKG*). Taxele, în special cheltuielile de notificare a hotărârii judecătorești, se percep separat, în conformitate cu partea 9 din barem.

- **c. Primirea declarației privind activele:**

Pentru primirea declarației privind activele, executorul judecătoresc percepe, în conformitate cu punctul 260 din barem, o taxă de 33,00 EUR.

- **d. Executarea asupra bunurilor imobile:**

Executarea silită asupra bunurilor imobile ale debitorului se efectuează prin înscrierea unei ipoteci în cartea funciară pentru garantarea creanței, prin vânzare silită la licitație sau prin punerea sub sechestru judiciar a bunurilor.

Pentru înscrierea unei ipoteci cu titlu de garanție a creanței în cartea funciară, se percepe, în conformitate cu punctul 14121 din baremul prevăzut de Legea privind taxele judiciare și cele notariale (*Gerichts- und Notarkostengesetz, GNotKG*), o taxă la o rată de 1,0 punct din valoarea creanței care trebuie garantată [articolul 53 alineatul (1) din GNotKG]. Un barem al acestor taxe pentru valori ale creanțelor de până la 3 milioane EUR este atașat la prezenta fișă ca anexa 1.

Taxele judiciare pentru procedurile prevăzute în Legea ZVG sunt stabilite în conformitate cu partea 2 capitolul 2 secțiunile 1 și 2 din baremul prevăzut de Legea privind taxele judiciare. Pentru pronunțarea hotărârii referitoare la cererea de emiteră a unei ordonanțe de vânzare silită la licitație a unor bunuri sau de aderare la procedură, taxele care trebuie plătite se ridică la 100,00 EUR. De asemenea, trebuie achitată o taxă generală de procedură, o taxă pentru organizarea a cel puțin unei vânzări la licitație cu invitație de depunere a ofertelor, o taxă de atribuire și o altă taxă de distribuire a veniturilor obținute din vânzare, fiecare dintre aceste taxe fiind stabilită la o rată de 0,5 puncte. Quantumul taxei generale de procedură și al taxei pentru organizarea vânzării la licitație se bazează de fiecare dată pe valoarea bunurilor, astfel cum este stabilită de instanța de executare [valoarea de piață, articolul 54 alineatul (1) din GKG]. Taxele de atribuire și de distribuire a veniturilor obținute în urma vânzării se stabilesc în funcție de ultima licitație, fără dobândă, inclusiv valoarea taxelor reziduale stabilite prin condițiile de participare la licitație [articolul 54 alineatele (2) și (3) din GKG]. Un barem al acestor taxe pentru valori ale creanțelor de până la 500 000 EUR este atașat la prezenta fișă ca anexa 2. În plus față de aceste taxe, costurile de procedură sunt percepute separat în conformitate cu partea 9 din baremul prevăzut de GKG, în special costurile care trebuie plătite în temeiul Legii privind remunerația și indemnizațiile experților judiciari (*Justizvergütungs- und -entschädigungsgesetz, JVEG*), pentru întocmirea unui raport specializat cu privire la valoarea de piață a imobilului (punctul 9005 din baremul prevăzut de GKG).

Pentru pronunțarea hotărârii referitoare la cererea de emiteră a unei ordonanțe de plasare sub sechestru judiciar sau de aderare la procedură, taxele care trebuie plătite se ridică la 100,00 EUR. Punerea în aplicare a procedurii presupune, de asemenea, plata unei taxe anuale la o rată de 0,5 puncte, însă nu mai mică de 120,00 EUR în primul an și de 60,00 EUR în ultimul an. Valoarea taxei se stabilește în funcție de valoarea totală a veniturilor provenite din administrarea bunului (articolul 55 din GKG).

- **e. Executarea obligației în discuție, dispunerea de măsuri de executare în vederea impunerii, interzicerii sau permiterii realizării unor acțiuni:**

În cazul în care debitorul este obligat să elibereze un bun mobil, bunul respectiv trebuie să fie retras debitorului de către executorul judecătoresc și înmănat creditorului. Pentru această operațiune de punere sub sechestru, executorul judecătoresc percepe, în

conformitate cu punctul 221 din baremul prevăzut de GvKostG, o taxă de 26,00 EUR. În plus față de aceste costuri, sunt percepute suprataxe, în conformitate cu punctul 500 din baremul prevăzut de GvKostG, în cazul în care operațiunea de sechestrare durează mai mult de trei ore, conform procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc. Aceste suprataxe se ridică la 20,00 EUR pe oră începută.

În cazul în care debitorul trebuie să elibereze un bun imobil, executorul judecătoresc trebuie să-i retragă dreptul de posesie și să-i permită creditorului să intre în posesia bunului (evacuare silită). Pentru această operațiune, executorul judecătoresc percepe, în conformitate cu punctul 240 din baremul prevăzut de GvKostG, o taxă de 98,00 EUR. În acest caz, de asemenea, în conformitate cu punctul 500 din baremul prevăzut de GvKostG, sunt percepute suprataxe în valoare de 20,00 EUR pentru fiecare oră începută, în cazul în care operațiunea de sechestrare durează mai mult de trei ore. La aceste costuri se adaugă avansurile/cheltuielile efectuate de executorul judecătoresc, în special pentru recurgerea la serviciile unor terți (cum ar fi cheltuielile de transport sau costurile pentru lăcătuși, etc.).

În cazul procedurilor inițiate împotriva debitorului prin care se urmărește impunerea realizării unei acțiuni care poate fi mandatată sau nu, permiterea sau interzicerea realizării unor acțiuni, se percep taxe judiciare în valoare de 20,00 EUR, în conformitate cu punctul 2111 din baremul prevăzut de GKG.

3.2 Condițiile principale

Creditorul trebuie să dețină un titlu executoriu care justifică dreptul acestuia. Acest titlu lua fie forma unei hotărâri definitive cu autoritate de lucru judecat sau declarată executorie cu titlu provizoriu (articolul 704 din ZPO), fie forma unuia dintre titlurile prevăzute la articolul 794 din ZPO [de exemplu, tranzacții judiciare, ordonanțe de executare sau acte notariale]. Titlul trebuie, în principiu, să conțină formula executorie și să fie notificat debitorului. Ordonanțele de executare, ordonanțele de sechestrul asigurător și ordonanțele privind măsuri provizorii nu necesită decât în anumite cazuri o formulă executorie [articolul 796, articolul 929 alineatul (1), articolul 936 din ZPO].

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Bunurile mobile, creanțele și alte drepturi patrimoniale, precum și bunurile imobiliare ale debitorului pot face obiectul unor măsuri de executare silită.

Articolul 811 din ZPO prevede o serie de active corporale care nu pot fi sechestrate, astfel încât debitorul și persoanele care locuiesc în gospodăria sa să păstreze un număr minim de obiecte recunoscute ca fiind indispensabile pentru necesitățile lor personale sau pentru exercitarea activității lor profesionale.

De asemenea, sunt impuse anumite restricții în ceea ce privește poprirea veniturilor salariale ale debitorului. Astfel, articolul 850 și următoarele din Codul de procedură civilă prevăd insesizabilitatea anumitor sume care trebuie în mod necesar să rămână în posesia debitorului pentru a-i asigura acestuia un nivel minim de existență. Protecția împotriva popririi sumelor deținute într-un cont este propusă printr-un cont denumit „Pfändungsschutzkonto” (articolul 850 k din ZPO). Anumite sume incluse în acest cont (sume insesizabile) nu fac obiectul popririi, indiferent de originea bonității.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

- **Din punctul de vedere al debitorului**

Executarea asupra patrimoniului mobil al debitorului se face prin punerea sub sechestrul și valorificarea bunurilor sechestrate. Creanțele și drepturile debitorului față de terți sunt poprite prin decizia de poprire emisă de instanța de executare. În ambele cazuri, sechestrul constituie un act de autoritate care conduce la confiscarea obiectului pus sub sechestrul. Printre efectele confiscării se numără, în special, faptul că debitorul nu mai deține puterea de a dispune de obiectul în cauză.

- **Din punctul de vedere al părților terțe**

În cazul în care executorul judecătoresc a pus sub sechestrul bunuri mobile care nu aparțin debitorului ci unui terț, acesta din urmă poate formula o contestație la punerea sub sechestrul a bunului său prin intermediul unei acțiuni de terță opoziție.

În cazul popririi creanțelor debitorului față de terți, terțul debitor nu mai are dreptul să plătească creanța poprită debitorului, acesta nu-și poate rambursa datoria decât prin efectuarea plății către creditorul care s-a prevalat de creanța sa. Orice terț debitor care nu îndeplinește această condiție poate fi obligat, după caz, la plata de daune.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Orice creanță constatată executorie și orice drept care rezultă dintr-o tranzacție sau un titlu executoriu se prescriu după 30 ani, în conformitate cu articolul 197 din Codul civil (BGB). Atât timp cât nu a intervenit prescripția, creditorul poate, în orice moment, să inițieze măsuri de executare silită.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Dreptul german nu prevede o procedură specială de aprobare a executării.

Debitorul are posibilitatea să conteste măsurile adoptate împotriva sa în cadrul procedurii de executare. Acesta poate folosi calea de atac denumită „contestatăie” (*Erinnerung*) împotriva modalității de punere în aplicare a executării silite. Deciziile care sunt adoptate în timpul executării fără procedură orală pot fi atacate de către debitor prin intermediul unei reclamații imediate. Aceasta trebuie depusă în termen de două săptămâni la instanța a cărei hotărâre este atacată sau la instanța regională care acționează în calitate de instanță de apel.

Introducerea unei căi de atac nu are, în primul rând, nicio influență asupra procedurii de executare silită aflate în curs de derulare; aceasta nu are niciun efect suspensiv.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

A se vedea punctul 4 de mai sus.

Anexa 1

Valoarea creanței până la ... EUR	Drept de plată Tabelul B ... EUR	Valoarea creanței până la ... EUR	Drept de plată Tabelul B ... EUR	Valoarea creanței până la ... EUR	Drept de plată Tabelul B ... EUR
500	15,00	200 000	435,00	1 550 000	2 615,00
1 000	19,00	230 000	485,00	1 600 000	2 695,00
1 500	23,00	260 000	535,00	1 650 000	2 775,00
2 000	27,00	290 000	585,00	1 700 000	2 855,00
3 000	33,00	320 000	635,00	1 750 000	2 935,00
4 000	39,00	350 000	685,00	1 800 000	3 015,00
5 000	45,00	380 000	735,00	1 850 000	3 095,00
6 000	51,00	410 000	785,00	1 900 000	3 175,00
7 000	57,00	440 000	835,00	1 950 000	3 255,00
8 000	63,00	470 000	885,00	2 000 000	3 335,00
9 000	69,00	500 000	935,00	2 050 000	3 415,00
10 000	75,00	550 000	1 015,00	2 100 000	3 495,00
13 000	83,00	600 000	1 095,00	2 150 000	3 575,00
16 000	91,00	650 000	1 175,00	2 200 000	3 655,00
19 000	99,00	700 000	1 255,00	2 250 000	3 735,00
22 000	107,00	750 000	1 335,00	2 300 000	3 815,00
25 000	115,00	800 000	1 415,00	2 350 000	3 895,00
30 000	125,00	850 000	1 495,00	2 400 000	3 975,00
35 000	135,00	900 000	1 575,00	2 450 000	4 055,00

40 000	145,00	950 000	1 655,00	2 500 000	4 135,00
45 000	155,00	1 000 000	1 735,00	2 550 000	4 215,00
50 000	165,00	1 050 000	1 815,00	2 600 000	4 295,00
65 000	192,00	1 100 000	1 895,00	2 650 000	4 375,00
80 000	219,00	1 150 000	1 975,00	2 700 000	4 455,00
95 000	246,00	1 200 000	2 055,00	2 750 000	4 535,00
110 000	273,00	1 250 000	2 135,00	2 800 000	4 615,00
125 000	300,00	1 300 000	2 215,00	2 850 000	4 695,00
140 000	327,00	1 350 000	2 295,00	2 900 000	4 775,00
155 000	354,00	1 400 000	2 375,00	2 950 000	4 855,00
170 000	381,00	1 450 000	2 455,00	3 000 000	4 935,00
185 000	408,00	1 500 000	2 535,00		

Anexa 2

Valoarea litigiului până la EUR	Drept de plată EUR	Valoarea litigiului până la EUR	Drept de plată EUR
500	35,00	50 000	546,00
1 000	53,00	65 000	666,00
1 500	71,00	80 000	786,00
2 000	89,00	95 000	906,00
3 000	108,00	110 000	1 026,00
4 000	127,00	125 000	1 146,00
5 000	146,00	140 000	1 266,00
6 000	165,00	155 000	1 386,00
7 000	184,00	170 000	1 506,00
8 000	203,00	185 000	1 626,00
9 000	222,00	200 000	1 746,00
10 000	241,00	230 000	1 925,00
13 000	267,00	260 000	2 104,00
16 000	293,00	290 000	2 283,00
19 000	319,00	320 000	2 462,00
22 000	345,00	350 000	2 641,00
25 000	371,00	380 000	2 820,00
30 000	406,00	410 000	2 999,00
35 000	441,00	440 000	3 178,00

40 000	476,00	470 000	3 357,00
45 000	511,00	500 000	3 536,00

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 24/01/2020